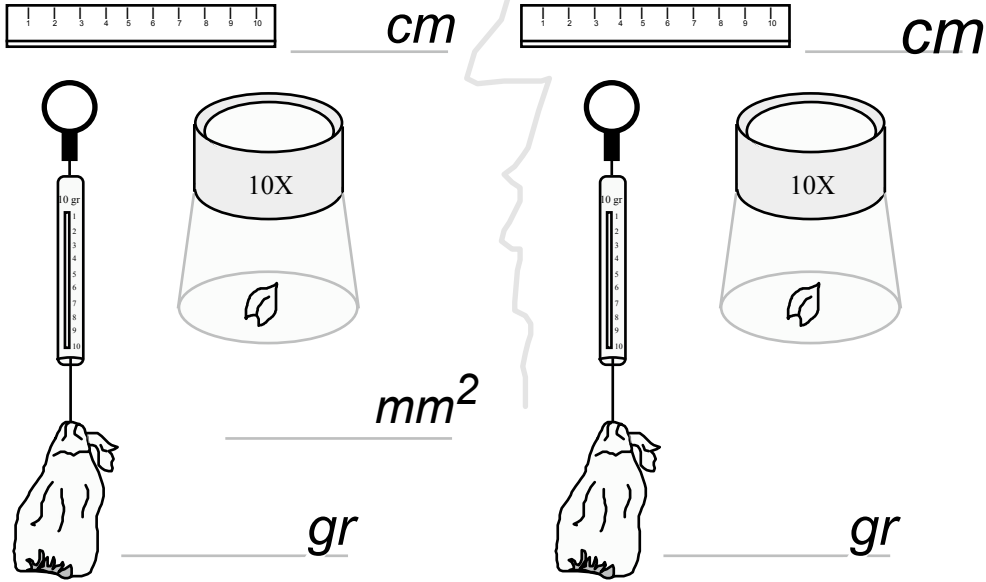

Poiquilohídria, experimenta amb les moltes

Molsa seca

Molsa hidratada

Moltes per a la didàctica

Forma't relaxadament

Fan la fotosíntesi, però no tenen veritables arrels, ni tiges, ni fulles. L'aigua la prenen a través de tot el seu cos. També la perden amb molta facilitat, quan s'eixuga l'ambient. Aleshores les moltes resten en repòs tot prenent un aspecte ressec. Poden viure així en ambients molt extrems. Durant el període desfavorable descansen. Quan plou, es tornen pletòriques de vida, turgents i brillants.

Bibliografia

- BRIGHTMAN, F. & NIHOLSON, B.E. (1977).**- Guia de campo de las plantas sin flores. Omega. 214 p. Barcelona.
- BRUGUÉS, M., CROS, R.M., CASAS, C., (1985).**- Els briòfits *In* Història Natural dels Països Catalans. Fundació Enciclopèdia Catalana, 4 (Plantes inferiors): 349-434. Barcelona.
- CASAS, C., BRUGUÉS, M. & CROS, R.M. (1956).**- Flora briològica de las comarcas barcelonesas. *Collectanea Botanica*, 5: 119-141. Barcelona.
- CROS, R.M. (1982).**- Estudi de la flora briològica del Montnegre. Tesi Doctoral Universitat Autònoma de Barcelona.
- GRÀCIA, E. & SANZ, M. (1989).**- Guia de les moltes i les falgueres dels Països Catalans. Pòrtic, col·lecció Conèixer la Natura 8, 189 p. Barcelona.
- JAHNS, H.M. (1982).**- Guia de campo de los helechos, musgos y líquenes de Europa. Omega. 256 p. Barcelona.

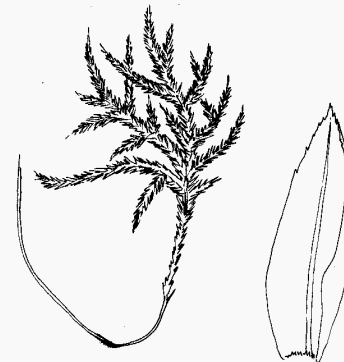
Sobres didàctics

ca l'Arenes. 08450 Llinars del Vallès
tel / fax: 93 795 54 05
correu electrònic: enc@pangea.org

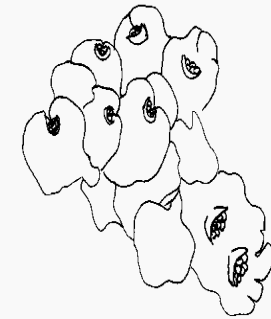
1

ENC centre
d'educació ambiental
Escola de Natura del Corredor

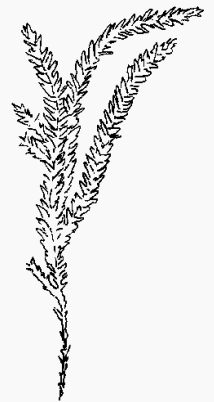
Les roques més antigues del Montseny

Thamnobryum alopecurum

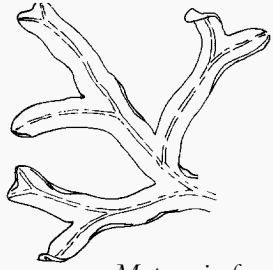

Lunularia cruciata
hepàtica tal·loso

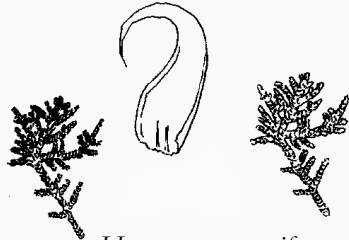

Rhynchostegium
riparioides

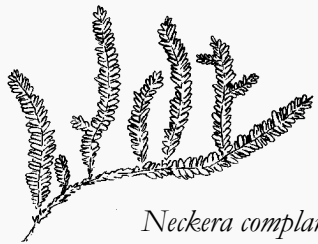
A sobre les escorces

Metzgeria furcata
hepàtica tal·losa

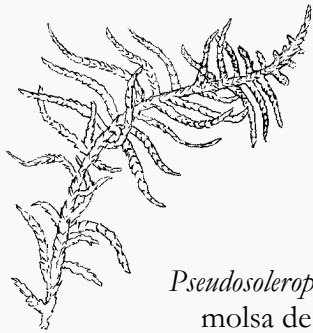
Hypnum cupressiforme

Neckera complanata

Plagiomnium undulatum

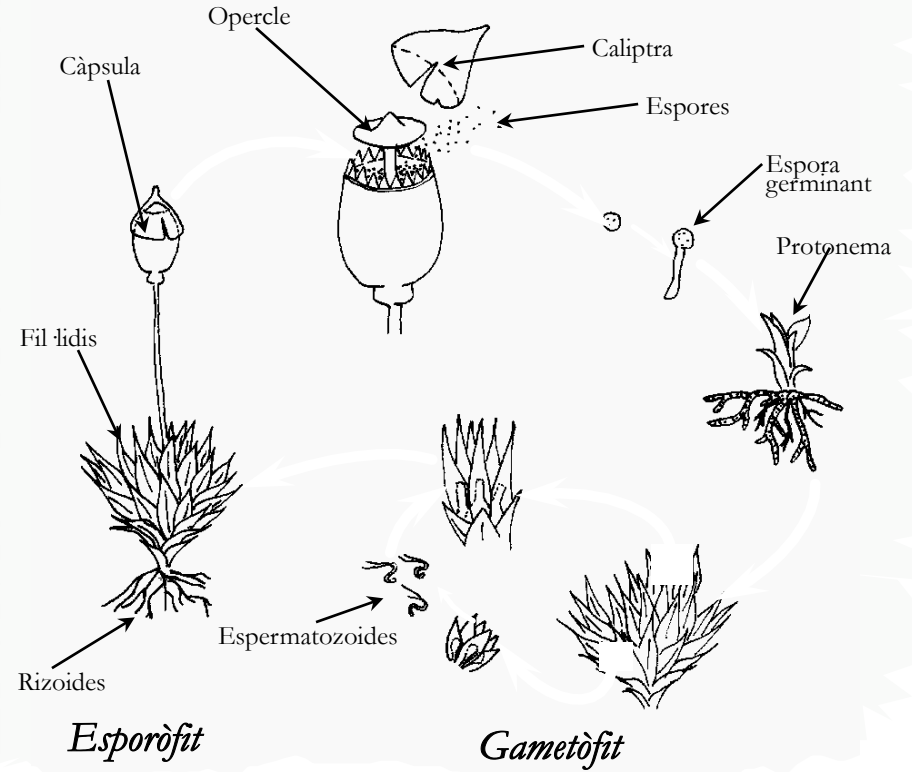

Pseudoscleropodium purum
molsa de pessebre

Lophocolea bidentata
hepàtica foliosa

El cicle vital d'una molsa

Selaginella denticulata

És un pteridòfit (parent de les falgueres) que no ha canviat gaire els darrers 300 milions d'anys. Malgrat tenir fulles i tiges veritables, la seva pell massa fina fa que es trobi en microclimes humits. El fred i la secada la fan enrojolar.

"Molses" que no són molses